

Přípevnění nálepek neb označení při zastavení věcí movitých podle § 452 obč. zák. musí býti trvalé. Odstraněním jich, třeba náhodným, pomíjí právo zástavní a nelze je uplatňovati vůči třetím osobám, jež o něm nevěděly.

Z d ů v o d ů rozhodnutí nejvyššího soudu: Podle skutkového zjištění nižších soudů byly ovšem na zmíněné předměty upevněny nálepky »zastaveno pro firmu H. D. a spol.«, avšak během času se staly nečitelnými, odpadly a v době, kdy uvedené předměty byly exekučně zabaveny pro pohledávky dovolatelů, nebylo na nich již žádných nálepek. Nelze přisvědčiti právnímu názoru odvolacího soudu, že stačilo, že nálepky byly nalepeny na zabavené předměty a že další osud použitého znamení nemůže již míti žádného vlivu na platnost nebo neplatnost nabytého práva zástavního. T e n t o názor, jenž byl také vysloven v o j e d i n ě l ě m případě nejvyšším soudem (sb. n. s. čís. 4050), není u d r ž i t e l n ý.

Účelem ustanovení § 452 obč. zák. jest právě ochrana obecnostva, jež poskytuje úvěr a má míti možnost a příležitost, aby se přesvědčilo o úvěruhodnosti zástavcově. Tomuto účelu však přirozeně může vyhověti jen takové označení značkami, které nelze odstraniti, tak aby skutečnost zabavení byla navenek trvale zřetelná, nemůže však vyhověti pouhé upevnění značek, jež by v příštím okamžiku mohly býti zase odstraněny, právě snad za účelem klamání obecnostva. T u b y š l o o ú p l n ě b e z v ý z n a m n o u f o r m á l n o s t. Přípevnění nálepek musí tedy býti trvalé. Označení podle § 452 obč. zák. má nahraditi uschování podle § 451 obč. zák. a musí proto býti trvalé. Odstraněním označení pomíjí zástavní právo právě tak, jako pomíjí vydáním věci z uschování.

Zmizely-li značky ať z jakékoliv příčiny, nelze zástavní právo uplatňovati vůči třetím osobám, jež o něm nevěděly. (Srov. rozh. sb. n. s. čís. 3161 a 4883.)

R o z h o d n u t í n e j v y š š í h o s o u d u z e d n e 4. ú n o r a 1932 č. j. Rv I 1360/30. Dr. K.

Nárok pozůstalých na náhradu škody utrpěné usmrcením jejich zákonného živitele neobmezuje se jen na to, co jim tento podle zákona poskytovat měl, nýbrž vztahuje se i na to, co jim tento s k u t e ě n ě poskytoval (§ 1327 obč. z.).

O d ů v o d n ě n í. V projednaném sporu jde o náhradu škody po rozumu § 1327 obč. zák. a domáhá se žalobkyně náhrady té na žalované z důvodu, že, jak bylo ve sporu vedeném u krajského soudu v Mor. Ostravě pod značkou Ck IIa 117/26 zjištěno, spoluzavinila žalovaná a to z poloviny smrt jejího otce. Uvádějíc svou